

θυμῶν τῆς, ἡδύνατο νὰ πλάσῃ· ὅθεν συχνοὶ ἠκούοντο οἱ κτύποι τῶν θυρῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς λέξεως αὐτὴ ἦν πάντες οἱ ἐν Λαρίσῃ ἢ ἐν πόλει Τουρκικῆ ζήσαντες κατ' ἀνάγκην ἔμαθον.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

Τὸ κόκκινο ἐπὶ τῶν παρειῶν δεσποινίδος εἶναι ἡ ἐρυθρὰ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως τῆς αἰδοῦς.

**

Ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἀκοῦνε ἀπὸ λόγια, εἶναι οἱ κουφοί.

**

Ὁ φόβος εἶναι εἶδος μικροσκοπίου μεγεθύνοντος τὸν κίνδυνον.

**

Ὁ ἔρωσ, κυρίαί μου, εἶναι χεῖμαρρος· διὰ νὰ τὸν σταματήσητε πρέπει νὰ τοῦ ἀνοίξητε μίαν..... κοίτην.

**

Ἀνέκαθεν ἐπίστευσα ὅτι ἂν ἐγεννώμεθα πεντηκονταετείς, θὰ ἤρχόμεθα εἰς τὸν κόσμον μὲ πλειοτέραν πεῖραν.

**

Ἄν ἐπρόκειτο νὰ μὲ κάψῃ τίποτε, προτιμῶ τὸν καφέ μου ἀπὸ μίαν γυναῖκα.

**

Ὅσοι χαριεντίζονται μὲ γυναῖκα προσωπιδοφόρον τοὺς παρομοιάζω μὲ ἐκείνους ποῦ ἐτοιμάζονται νὰ φάγουν μπριζόλα, χωρὶς νὰ ξεύρουν ἂν ἦναι ἀπὸ βῶδι ἢ ἀπὸ ἄλογο.

**

Ἀρχίζω νὰ δικαιολογῶ τοὺς ζητοῦντας νὰ ἐξεύρωσι τὸ ἀεικίνητον, ὅταν ἀκούω τὴν γλῶσσαν τοῦ κ. Λομβάρδου.

**

Πολλοὶ θέτουν πολλάκις τὴν τιμὴν των ἐπὶ τοῦ τάπητος· τοιοῦτοτρόπως, εἶναι τὸ πρῶτον πράγμα τὸ ὁποῖον ποδοπατοῦν.

**

Ἡ κοκεταρία εἶναι τὸ ὀρεκτικὸν τοῦ ἔρωτος.

**

Ὁ ἄνεμος εἶναι Κώστας ὁ Σκουπιδάς τῆς οὐρανόου ὀδοποιίας.

**

Τὸ εὐαγγελικὸν ἐκεῖνο· ὅτι οἱ πρῶτοι ἔσονταί τελευταῖοι διαψεύδεται ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ὁποίων οὐδέποτε ὁ πρῶτος ἐραστὴς εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος.

**

Προτιμῶ νὰ πάρω γυναῖκα μὲ μικρούλα παρὰ μὲ μὲ μεγάλη· διότι ἀπὸ δύο κακὰ ἐκλέγομεν πάντοτε τὸ μικρότερον.

Commerson

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΕΙ ΕΝ ΣΥΡῶ.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ

(Τοῦ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 263.)

Συνεδρίασις τῆς 23 Μαρτίου 1882.

Ἄπαντες οἱ τῆς προτεραίας κατέλαβον τὰς θέσεις των ἐν ταραχῇ καὶ κονιορτῷ, ὁ δὲ πρόεδρος Ξενουδάκης, γύπαιον περιέφερε βλέμμα ἀνὰ τὴν αἴθουσαν, ἐπισκοπῶν τὰς ἐν αὐτῇ ὑπάρξεις.

Τὶ νὰ σοὶ εἴπω. Τὸ βλέμμα αὐτὸ ἦτο κατὰ τοῦτο ὑποπτον, καθόσον τὴν προτεραίαν δὲν ἐσκέφθη νὰ τὸ κοινοσυνάρῃ. Τί λέτε; Ἐμεσολάβησε μία ὄλη νύξ. Καὶ «ἡ νύκτα ἐπίσκοπον γενεῖ, κ' ἡ αὐγὴ Μητροπολίτην.» Ἐστὼ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ἢ ἐν μιᾷ νυκτὶ δημιουργία δέκα ἐπισκόπων ἐπ' ἐσχάτων.

Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ πληρεξούσιός του Δικηγόρος του, Χατζηδάκης, ἀνέρχεται τὸ ἀνύπαρκτον βῆμα. Αὐτός, ὅστις «πολλῶν ἀνθρώπων εἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω» αὐτὸς ἐπὶ ὥρας λαλεῖ, λαλεῖ, λαλεῖ, διὰ νὰ λαλήσῃ.

Ἐὰν ὁ Χατζηδάκης δὲν ἦτο ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Ξενουδάκη ἐν τῇ Βουλῇ καὶ Ἀδαμάντιος ἀδάμας, ὁ Πρόεδρος θὰ τοῦ ἀφήρει τὸν λόγον. Ἄλλὰ ν' ἀφαιρέσῃ ὁ Ξενουδάκης τὸν λόγον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του; Πῶς;

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τί θέλει ὁ Χατζηδάκης; Ν' ἀναμασῶ μόνον τὴν λέξιν τόπος μας καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄγνοῶ πόσαι πόλεις τῆς ἀρχαιότητος διαφιλονείκησαν τὸν Ὀμηρον, πλὴν, μὰ τὸν Ἀδάμαντα, οὐκ ὀλίγους, ὡς τόπους του, διαμφισβητεῖ ὁ Χατζηδάκης. Εἶναι τόπος του, ἡ Σύρος, τόπος του ὁ Ἀδάμας, τόπος του ἡ Κρήτη, τόπος του ἡ Μῆλος. Καὶ τῆς μὲν αὐτοχειροτονεῖται ἀρχηγὸς τῶν ἐργατῶν, ἐν ἡμέραις λιμοῦ, τῆς δὲ θέλει ἴδιον Βουλευτὴν, τῆς τρίτης εἶναι τέκνον ὑπὸ τὴν δουλείαν, καὶ τῆς τετάρτης κομματάρχης φατριάζων. Νὰ τοὺς χιλιάσῃ τοὺς τόπους του.

Τὸν λόγον λαμβάνει ὁ Δικηγόρος καὶ γαμβρὸς τοῦ Διευθυντοῦ Κεχαγιᾶ Σπυρίδων Εὐλάμπιος.

Ἄλλὰ τί συμβαίνει; Ὅλοι προσέχουν. Ὅλοι ἀλληλοθεωροῦνται, ὅλοι δὲν πειθονται εἰς τὰ ὠτά των.

Ὁ Εὐλάμπιος ὑποστηρίζων τὴν ἐν τῷ τέλει τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. Σκουλούδη αἴτησιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συνελεύσεως ἐπὶ 15 ἡμέρας, προτείνει ὅπως ἡ συνέλευσις ἀναβληθῇ μόνον ἐπὶ πέντε ἡμέρας, ὅπως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο συστήθῃ ἑξαμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων ξένων ὅπως καὶ τῷ Κ. Σκουλούδη καὶ τῇ Ἀτμοπλοίᾳ, οἵτινες νὰ προσπελάσωσι καὶ τῷ μὲν καὶ τῇ δὲ, καὶ ἡ ἐπιφέρωσι συμβιβασμὸν τινα, ἢ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν τοῦ Κ. Βαφιαδάκη ἰδέαν περὶ αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς εταιρίας, ἀνεῦ μεσολαβήσεως ξένων προσώπων καὶ χρυσοκανθάρων. Προκαλεῖ δὲ εἰς ἀπάντησιν καὶ τὸν Κ. Σκουλούδη, ἂν συναινῇ, νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα περὶ ἀναβολῆς εἰς ψηφοφορίαν.

Ἄλλ' εἶναι μεσημβρία. Ὅλοι ἐγείρονται καὶ ζητοῦν διακοπὴν ὀλίγων λεπτῶν, ὅπως γευματίσωσιν. Οἱ ἱατροὶ μαρτύρονται ὅτι ἀντιφάσκει εἰς τοὺς ὑγειεινοὺς κανόνας, τὸ κρίνειν νηστικάτα περὶ ἀτμοπλοικῶν καὶ ἀποφασίζουσιν. Οἱ δικηγόροι ἐπίσης παραπονοῦνται ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀγορεύσωσι. Νηστικὸ ἀρκοῦδι, τί χορὸν θὰ κάμη; Μόνον οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀτμοπλοίας, καὶ οἱ οἱ-